

1. Den som är rik och penningar har,
 Ja han hafver ett så underligt förswar,
 Ja han får vara nöjder ja han får vara glad,
 Han får taga hvilken wännen han vill ha.
 2. Men den som är fattig och inga pengar har,
 Han får lefwa så förnöjder och så glad,
 Som foglarna på qwistar de bygga sina bo,
 Uti skogen der hafwa de sin ro.
 3. Ja Gossen han sade till Flickan så här:
 Kom sätt dig neder och hwila dig en stund,
 Haf tack min kära Gosse det går mig intet an,
 Du får ej bli min kära systerman.
 4. Ja Gossen han talte till Flickan så ord,
 Du har brutit det du lofwade och swor,
 Det kärleksbandet wi hopknutit det har du själv upplöst
 Och mitt hjerta det swider i mitt bröst.
 5. Till eder vill jag tala som Flickor håller kär
 Och besinna huru falska de är,
 Den kärlek de bewisar och falskheten gör,
 Men jag tror att de lönen skall få.

1. Den som är rik och penningar har,
 Ja han hafver ett så underligt förswar,
 Ja han får vara nöjder ja han får vara glad,
 Han får taga hvilken wännen han vill ha.
 2. Men den som är fattig och inga pengar har,
 Han får lefwa så förnöjder och så glad,
 Som foglarna på qwistar de bygga sina bo,
 Uti skogen der hafwa de sin ro.
 3. Ja Gossen han sade till Flickan så här:
 Kom sätt dig neder och hwila dig en stund,
 Haf tack min kära Gosse det går mig intet an,
 Du får ej bli min kära systerman.
 4. Ja Gossen han talte till Flickan så ord,
 Du har brutit det du lofwade och swor,
 Det kärleksbandet wi hopknutit det har du själv upplöst
 Och mitt hjerta det swider i mitt bröst.
 5. Till eder vill jag tala som Flickor håller kär
 Och besinna huru falska de är,
 Den kärlek de bewisar och falskheten gör,
 Men jag tror att de lönen skall få.

GS 1002

wännen har jag älskat i flera herrans år,
 Men jag tror att den wännen mig försmår.
 2. Men den som är rik och penningar har,
 Ja han hafver ett så underligt förswar,
 Ja han får vara nöjder ja han får vara glad,
 Han får taga hvilken wännen han vill ha.
 3. Men den som är fattig och inga pengar har,
 Han får lefwa så förnöjder och så glad,
 Som foglarna på qwistar de bygga sina bo,
 Uti skogen der hafwa de sin ro.
 4. Ja Gossen han sade till Flickan så här:
 Kom sätt dig neder och hwila dig en stund,
 Haf tack min kära Gosse det går mig intet an,
 Du får ej bli min kära systerman.
 5. Ja Gossen han talte till Flickan så ord,
 Du har brutit det du lofwade och swor,
 Det kärleksbandet wi hopknutit det har du själv upplöst
 Och mitt hjerta det swider i mitt bröst.
 6. Till eder vill jag tala som Flickor håller kär
 Och besinna huru falska de är,
 Den kärlek de bewisar och falskheten gör,
 Men jag tror att de lönen skall få.

Trenne nya och mycket wackra

Wisor,

- Den Första:
Soldaten ifrån Kriget kom, ic.
- Den Andra:
Elsk som en liten Elisja ur dalen jag upprann, ic.
- Den Tredje:
En wisa vill jag sjunga och skrifa så här, ic.

(Sjunges efter egna behagliga melodier.)

Den Erble: :

inob Rån gå der land till mötes, Der Drott,
ren redan bor du sig i nya Bröllopslä-
der, fläder.

11. Och nu den unga Bruden vi följa
till sin graf, Att detta unga Koftet neder-
gömma; Vi hörde uti Kyrkan en trogen
föreböu För det begrafna lifets kära Moder:
Gif henne kraft och mod Att hon med tala-

6. Och hur skall vi dela de barnens smår
hurra, Den största gossen den tager jag, Den
andra fannst för du vill ha, hurra hurra hurra.